

Jurij Wjela běše do wójny jara wuspěšny serbski dramatik. Swojim po wšěch Serbach znatym hram, kaž „Knjez a roboćan“, „Naš statok“, a „Paliwaka“ njeprípisa po wójnje bohužel dalše nowe. Wón so zaběraše lěta dolho z historiskimi studijemi, zo by přeslědžował serbsku zašłosć a našoł z njeje nowy material za nowe tworjenje. Jednotliwe skicy z tutych studijow je wozjewił. Tuchwilu zhromadnje z Marju Kubašec džěla na hrě, kotraž ma so zaběrać ze žiwjenjom K. A. Kocora a Handrija Zejlerja.

Z nowych spisowaćelow, kotřiž po wójnje započachu spisowaćelić, bu bórže wosebje znaty *Jurij Brězan*. Jako zamołwity funkcionar serbskeje młodžiny znaješe dokładnje žiwjenje a problemy serbskeje powójskeje młodžiny. Wo njej a za nju předewšěm pisaše swoje basnje a lajske hry. Lajske hry a basnje, kotrež so za rěčne chory hodžachu, běchu tehdy, hdyž njeběše žaneje serbskeje čišćernje, jenička móžnosć w Serbach z literaturu skutkować. Jurij Brězan jako jenički so zmuži do najćešich problemow serbskeho wjesneho ludu po wójnje. W nowelach, w romanje a naposled tež w filmowym scenariju zaběra so Jurij Brězan z nowym — demokratiskim žiwjenjom na wsy. Profesor dr. h. c. Ota Wićaz piše w lěće 1950 w *Rozhledze* wo Jurju Brězanu, zo je „zbudžer a wěšćer lěpšeho přichoda, tolmačer noweho časa“.

Richard Iselt započa jako dwajašěšćdžesaćlětny pisac. Dokładne znajomstwo serbskeje wsy za čas Wilhelmskeho kejžorstwa a Wajmarskeje republiki a strowa, jednora, ludowa serbsćina sćinichu R. Iselta spěšnje k woblubowanemu spisowaćelej. Serbski wjesny lud jara rady jeho powědančka čita,